

MONT-ROIG: L'ENTORN

“Sóc molt més feliç entre els pagesos de Mont-roig que no pas a París. Tota la meva obra és concebuda a Mont-roig.”
Joan Miró

Miró pintava indrets que veia des del mas o que eren propers. Sovint ho emmarcava amb les muntanyes que sobresurten pel darrere del poble: Escornalbou, la Mola de Colldejou i les muntanyes de Llaberia. Eren camps de vinya o d'horta. Sense proposar-s'ho, feia un inventari del camp, de les eines que usaven els pagesos, dels animals i animallets que hi habitaven: “Els animallets petits i els ocells m'hipnotitzen...”

“L'eucaliptus de casa el vam plantar nosaltres... Quan Picasso acabava de comprar La Californie a Cannes, el vaig anar a visitar. En veure que tenia uns eucaliptus al jardí, li vaig dir que eren molt bonics... ell s'ajupí i agafant una pedra em va dir: «*Un guijarro de Mont-roig vale más que todo esto.*»

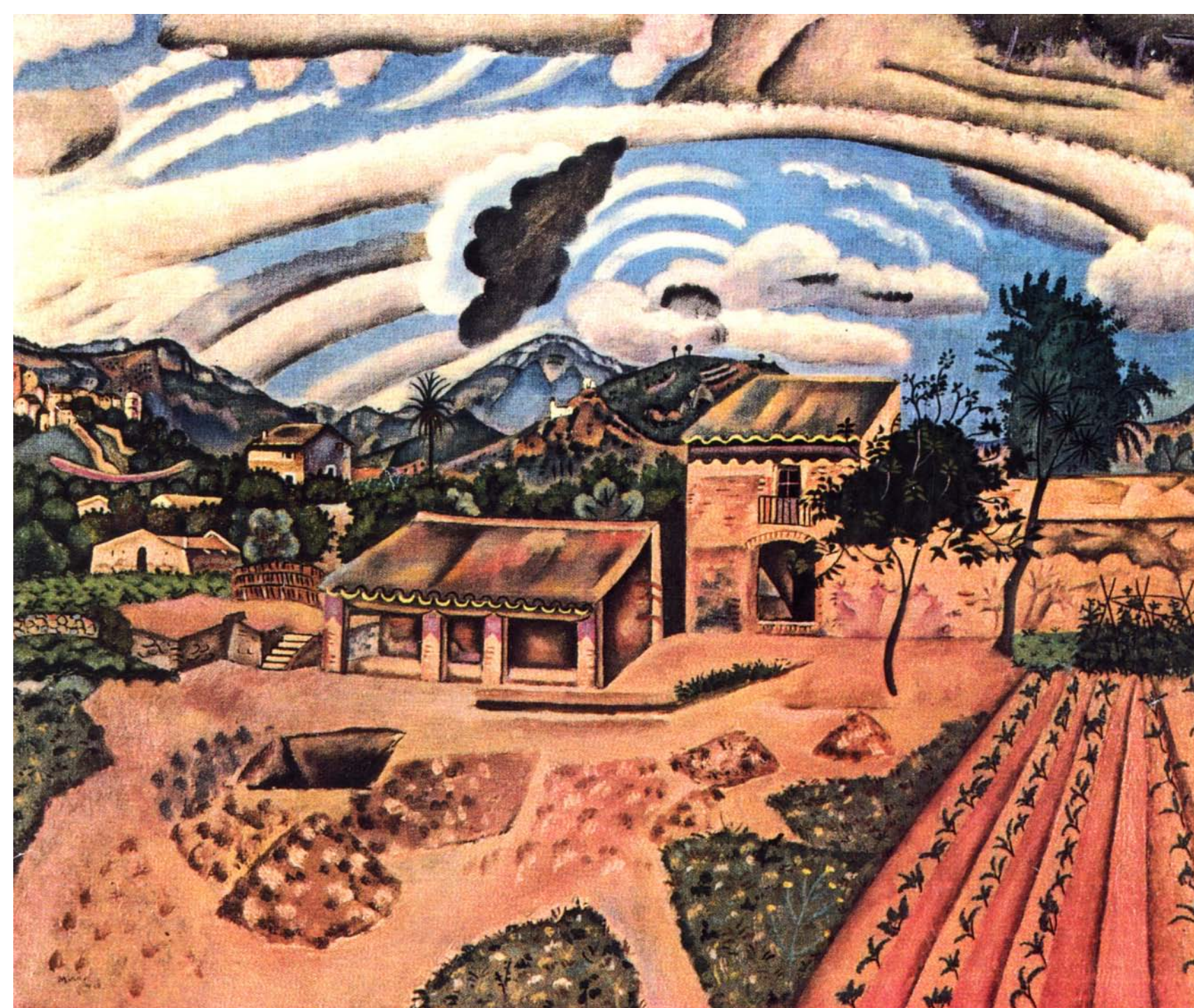
“A la tardor, a la platja de Mont-roig, on no hi ha ningú, les petjades dels homes i les ovelles són com constel·lacions.”

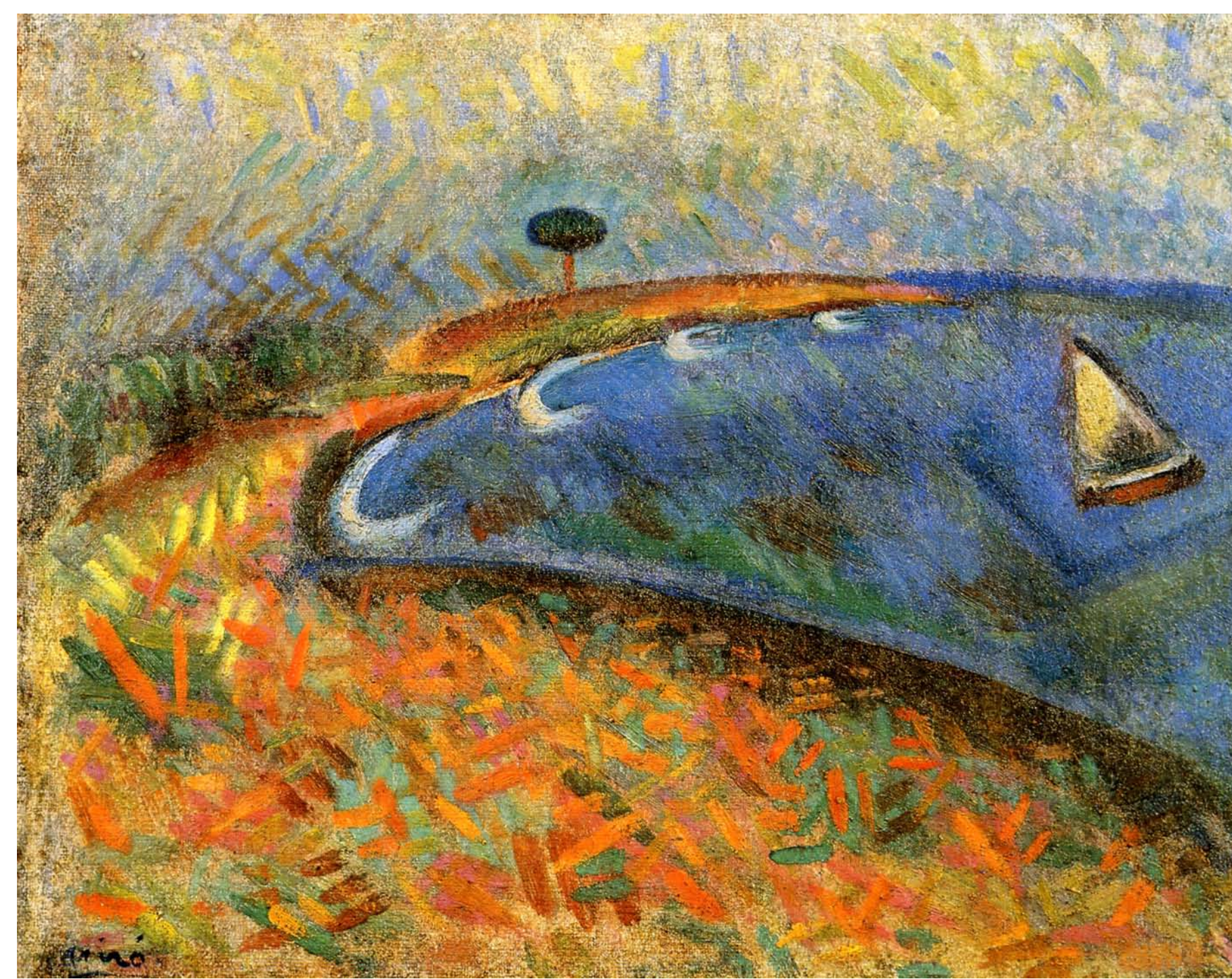
La casa de la palmera (1918).
És el Mas d'en Romeu, està a prop del seu Mas. Miró ens explica que és un indret amb vida.

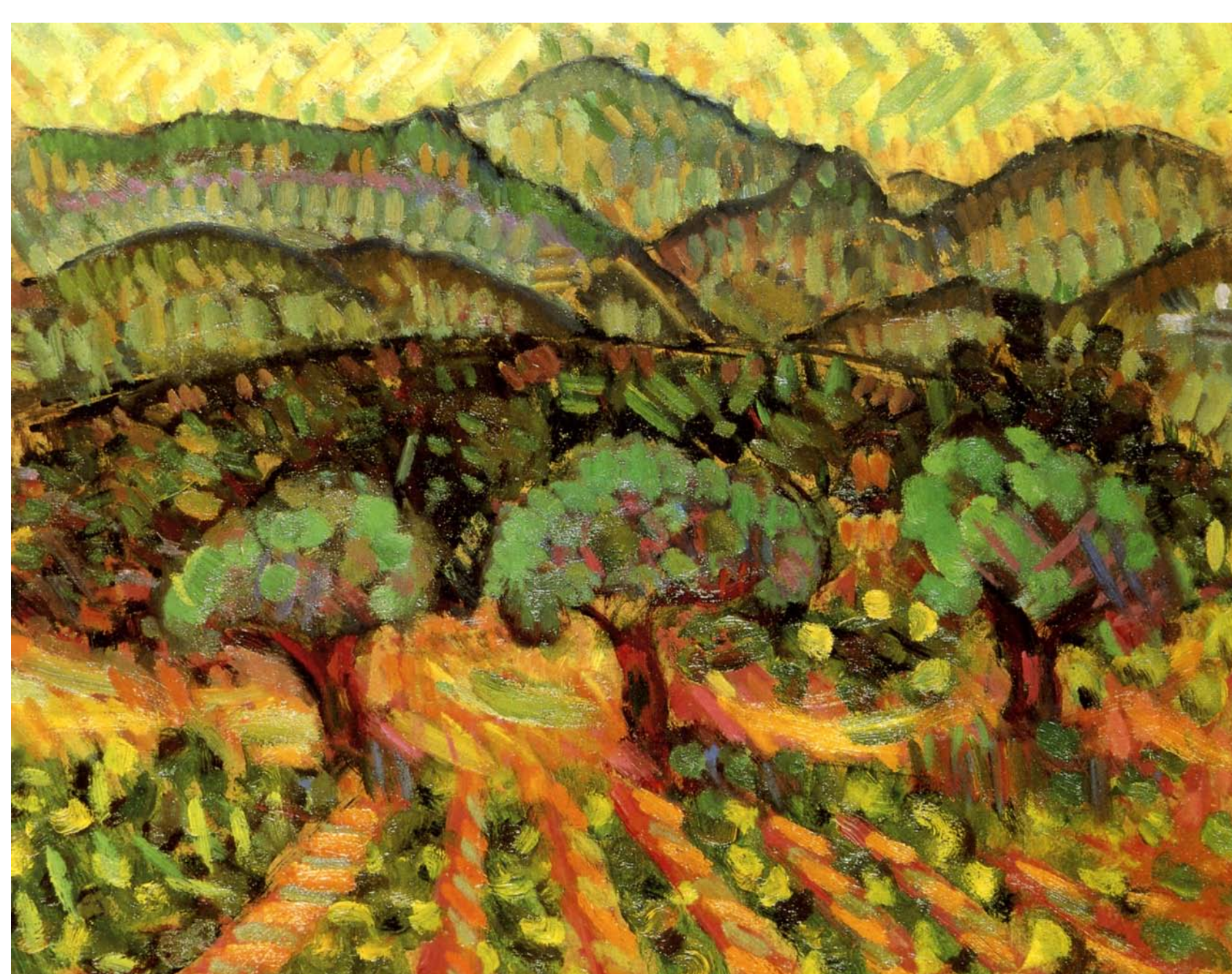
Hort amb ase (1918).
És la vista lateral del Mas d'en Romeu, del seu hort. Igual que només pintava herbetes al voltant de la boca de l'ase, també Miró (gairebé) només pintava els indrets que li eren propers.

La teuleria (1918).
Vista des de la vora del barranc dels Set Ponts. A l'esquerra es poden veure les darreres cases del poble i gairebé al mig (enfilada a la muntanya) l'ermita de la mare de Déu de la Roca.

Platja de Mont-roig (1916).
Hi sobresurt el majestuós Pi del Baltasar (ara desaparegut), que era una referència per als pescadors de Cambrils.

Paisatge de Mont-roig (1914).
La Mola de Colldejou presideix la plana de Mont-roig.

Les arrels dels canyars el fascinaven